

Hlavním cílem této diplomové práce je analyzovat vliv informačních a komunikačních technologií (ICT) na rozvoj chudých zemí a identifikovat a klasifikovat jednotlivé mechanismy, kterými se ICT uplatňují, přičemž zkoumanými ICT jsou počítače, internet a mobilní telefony. Práce se skládá ze dvou hlavních částí. V první z nich je analyzován vztah ICT a rozvoje na agregované „makro“ úrovni (zejména úrovni zemí). Na základě odborné literatury jsou zkoumány obecné souvislosti mezi ICT a rozvojem, dále možnosti měření rozvoje a měření ICT a taktéž rozdíly ve vybavenosti ICT ve světě. Součástí je i kvantitativní analýza vztahu ICT a socioekonomického rozvoje. Druhá „mikro“ část se věnuje mechanismům kterými se ICT v rozvoji chudých zemí uplatňují a které podmiňují zmíněné „makro“ souvislosti. Systematická rešerše odborné literatury se snaží objasnit a rozkrýt vztah ICT-rozvoj fungující na mikroúrovni chudých zemí na základě mechanismů mezi jednotlivými technologiemi a dílčími sférami rozvoje. Třetí část je méně rozsáhlou kapitolou, která se zaměřila na analýzu českých rozvojových projektů v souvislosti s využitím ICT.

Vztah ICT a socioekonomického rozvoje na úrovni zemí je nejsilnější při měření souhrnnými ukazateli - při měření jednoduchými indikátory síla korelací klesá. V rámci vlivu ICT na socioekonomický rozvoj na „mikro“ úrovni lze klasifikovat čtyři dílčí dimenze: ekonomické aspekty rozvoje, zdravotní péči, vzdělávání a zemědělství. Vztahy jednotlivých technologií k těmto sférám jsou odlišné – u mobilů můžeme hovořit o mnohem silnějším vlivu na rozvoj, než u počítačů a internetu. Nejsilnější vztah k ICT (souhrnně) mají sféry zemědělství a zdravotní péče, nejslabší naopak ekonomická sféra. Mechanismy ICT jsou u mobilů a internetu taktéž rozdílné – u mobilů jsou to hlavně SMS zprávy, kdežto u počítačů a internetu koncept veřejného přístupu a výuka na školách. Bariéry, které se mezi ICT a rozvojem vyskytují, lze klasifikovat do pěti skupin.